

Ministeren enigt i, at der tillægges Manden en Understøttelse, som fører hans Pension omtrent op til, hvad han som Oversergent vilde have kunnet naa, hvis hans Tjeneste ikke var bleven afbrudt før Tiden ved denne uheldelige Sygdom.

Nr. 21 er et Andragende fra Enken efter cand. mag. Ehrencron Müller, der i en Aarrække har været Lærer dels ved Hærens Officersskole, dels ved andre Militærskoler, og som døde i en yngre Alder. Udvalget anbefaler Enken til en lille Understøttelse og har Grund til at vente, at den vil blive foreslaaet af den højtærede Minister. Nr. 45 er et Andragende fra Enken efter en Oversergent, hun er paa Grund af Gigt nu hindret i at kunne ernære sig og sine Børn med Vask. Der vil blive tillagt hende en lille Understøttelse ved Siden af Pensionen, hvis ellers Tinget slutter sig til Forslaget om Henviisning til Ministeren. Det fjerde og sidste Andragende, hvorom Udvalget er enigt, er Nr. 46. Det er fra en Hjulmagersvend, der i 24 Aar, indtil 1895, arbejdede paa Tøjhuskompagniets Hjulmagerværksted. Han fik i 1895 sin Afsked, da Kompagniet ikke mere havde Beskæftigelse for ham. Da han nu er 65 Aar og ganske uarbejdsdygtig, har han henvendt sig til Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse. Dette Andragende foreslaar Udvalget henvist til Ministerens Undersøgelse. Der foreligger i dette Tilfælde ingen Aftale mellem Udvalg og Minister, ligesom Udvalget heller ikke har taget endelig Stilling til selve Spørgsmaalet. Naar det foreslaar Andragendet henvist til Ministerens Undersøgelse, er det navnlig for at faa undersøgt, om Grunden til, at Andrageren ikke har oppebaaret Alderdomsunderstøttelse, er den, at hans økonomiske Forhold ere af den Natur, at Magistraten ikke har kunnet yde ham denne Understøttelse. Fører nu Undersøgelsen til det Resultat, at Ministeren mener at kunne stille Forslag om en Understøttelse, vil Forslag derom ventelig ogsaa blive modtaget med Velvillie her i Tinget.

Altsaa, paa Udvalgets Vegne anbefaler jeg Andragenderne Nr. 2, 21 og 45, der henvises til Ministeren, og Nr. 46, der henvises til Undersøgelse af Forsvarsministeren.

Indstillingen Nr. 1 er foreslaaet af det socialdemokratiske Mindretal. Jeg skal afvente Udtalelser af dette Mindretals Ordførere saavel som den højtærede Ministers Svar.

K. M. Klausen: Andragende under Nr. 1 er af det socialdemokratiske Mindretal foreslaaet henvist til den højtærede Minister. Det er fremsat af talrige Arbejdere, ansatte under Krigsministeriet ved meget forskellige Virksomheder, saaledes ved Hærens tekniske Værksteder og Magasiner, Ingeniørkompagniet, Sø- og Landbefæstningen, Tøjhuskompagniet, Garnisonsygehuset, Kastellet, Frederiksværks Krudtværk og Usserød Klædefabrik. Disse Arbejdere andrage dels om, at der for de ikke faglærte Arbejders Vedkommende maa blive indført en Timeløn af 37, 40 og 43 Øre, og at der maa foregaa en regelmæssig Oprykning indenfor denne Timeløn hvert fjerde Aar. Endvidere andrages der om, at den mindste Dagløn maatte blive 3 Kr. 50 Øre daglig, og at Ugelønnen maatte være ens hele Aaret rundt. De faglærte Arbejdere, ansatte under de forskellige Virksomheder, andrage om et Tillæg af 20 pCt. til deres Time-, Dag- eller Ugeløn. Der er det mærkelige, at dette Krav allerede er imødekommet overfor Haandværkere under Krigsministeriet. Det er saaledes paa Finansloven for et Par Aarstid siden blevet vedtaget, at de Arbejdere, der ere ansatte ved Laboratorie- og Tøjhusafdelingen, have faaet den Timeløn, de andre nu andrage om. Ligeledes er der givet Tillæg ved de samme to Virksomheder for de faglærte Arbejdere, og det finder man, som sagt, underligt, at visse Arbejdere have opnaaet disse Begunstigelser, men andre ikke.

De faglærte andrage ogsaa om, at der maa blive givet et Tillæg af 40 pCt. til Akkordlønnen. Det Tillæg, de tidligere kunde tjene ved Akkord, nemlig op til 50 pCt., er for et Par Aar siden blevet nedsat, saa at de nu ikke maa tjene mere end Halvdelen. De ønske tillige, at der bliver garanteret dem, at de ved Akkord mindst kunne holde den sædvanlige Dagløn. Endelig andrage de om, at den Arbejdstid, der har været gældende paa Orlogsværftet i 14 Aar, ogsaa maatte blive gennemført for Krigsministeriets Arbejdere, med andre Ord, at man der skulde gennemføre i det væsentlige 8 Timers Dagen. Gennemførelsen af disse Krav vilde medføre visse Beparelser, saaledes paa Belysningskontoen og Driftskontoen, og tillige medføre en Nedsættelse paa den midlertidige Lønningstillægslov.

Jeg synes, det er saare naturligt, at disse Arbejdere henvende sig til Staten. Deres Krav ere meget vel begrundede.